

”FELNAVIGERING”

.....eller

HÖST”ÖST”RESAN 2001

Dåtid

Den 29 augusti 2001 bestämde jag mig för att resa med på årets Höstöstresa, den 21:a i ordningen och alla i rad, och detta efter ett besök hos läkaren på Ortopediska Huset i Stockholm.

Läkaren frågar? ”Ska vi göra en ny operation?”

Jag svarar ! ”Ja!”

Läkaren frågar? ”När?”

Jag svarar ! ”Får jag välja dag?”

Läkaren tar fram sin kalender och är beredd på mitt svar.

Jag säger ! ”Samma dag som min förra operation, det vill säga den 27 november !”

Läkaren är tvungen att byta kalender och säger, ”Okey, då ses vi då !”

Nästan nutid

Idag är det den 15 oktober och knappt 2 veckor kvar innan det är dags och i slutet av förra veckan kom den med spänning framemotsedda resplanen signerad Mr. Bengtsson himself.

Det visade sig vara inte mindre än 76 deltagare allt som allt och av dessa skall 40 personer följa bussen under hela resan, det vill säga från Göteborg och tillbaka till olika avstigningsplatser i Sverige.

Nutid

Så var det då dags att inleda och skriva den officiella reseberättelsen från 2001 års höstöstresa med buss ut i Europa. Jag vill redan nu berätta att jag kommer att skriva den efter egna upplevelser och tankar, alltså det jag själv upptäcker och tänker när man sitter och filosoferar i bussen eller på något hotellrum. Likaså kommer förmodligen texten att variera, det vill säga att en del är skrivet i dåtid och en del i nutid. Jag ber om överseende för detta.

Jag har haft skriften ute på korrekturläsning hos en trio personer. Måhända kan det ändå ha smugit sig in diverse stavfel i texten ändå, men jag hoppas ni har överseende med detta.

Resrutt

Årets resa kommer enbart att handla om västländer, det är självklart därför jag valt att kalla äventyret för ”Felnavigering”, eller vad sägs om följande icke ”östplatser” som skall besökas:

Luxemburg (L), Perpignan (F), Barcelona (E), Murcia (E), Granada (E), Fuengirola (E), Ceuta (E), Ceuta (MA), Algeciras (E), San Roque (E), Gibraltar (GBZ), Barbate (E), Sevilla (E), Lissabon (P), Guadarrama

(E), Madrid (E), Andorra (AND), Font Romeu (F), Antibas (F) och Venedig (I).

Fredag 26 oktober

Vi börjar med försening

Min privatchaufför Per Wester hämtade på förmiddagen enligt beställning. Till cityterminalen kom de sedan en efter en, Jojje, Rune R, Dagge, Rune C och Tony för att ta plats på samma buss som mig kl. 10.30 med slutstation Göteborg. Dit kom vi 30 minuter försenade på grund av trafiken i utkanterna av rikets andra stad.

På väg mot Helsingborg dukade några norska gentleman – Bernt Myrvold och Frode Konst - upp ostbricka och vin, till allmän förtjusning givetvis.

Efter ytterligare en del stopp för ilastning av resande i Varberg och Falkenberg kom vi så fram till färjeläget i Helsingborg kl. 21.40. Enligt planerna skulle vi ha avrest med färjan som avgick 20.10.

Väl på dansk mark visar det sig att en person saknas. Terje Gudbrandsen hade helt enkelt glömt bort att gå av båten, eller rättare sagt gå tillbaka till bussen på bildäck. Telefoner fram och mycket riktigt, nästa gång färjan anlöpte från Sverige medförde den även Terje.

Detta betyder nu en ännu längre försening enär vår planerade avgångstid från Rödbyhavn var satt till kl. 23.15. Vi för vår del angjorde det danska färjeläget kl. 01.48 och såg aktern på en avgående båt. Mer väntan och när vi äntligen kände tysk väg under bussdäcken var kl. 03.05 ! Det vill säga 3 timmar försenade.

Den bäddbara bussen utnyttjades nu till fullo, och när det var dags för första morgonstopp var det.....

Lördag 27 oktober

Bäddbar buss

...och klockan är strax efter 10.00. Vi befinner oss strax utanför Köln och efter frukost ställs nu färden mot Luxemburg och årets första tävling. Det regnar !

Jag måste få berätta lite om den bäddbara bussen. Man fällde helt enkelt alla sätena på övervåningen så att det blev två våningar med liggplatser i följd så att säga. Sammanlagt kunde 44 personer ligga och ”snusa” samtidigt. För min egen del tyckte jag att det inte var vidare bekvämt, snarare trångt och bestämde mig för att inta undervåningen och sova sittande nästa gång det blev aktuellt med sovbuss.

Regnet är som bortblåst när vi når TC, som ligger i utkanten av staden Luxemburg. Tävlingen avgörs på en – av arrangören ansedd – dålig karta, med korta banor.

Dagens vinnare blev Erik Andersson på långa och Reijo Kivistö på korta banan.

Det var så dags för gående sightseeing och intagande av mat, under de 5 timmar vi hade på oss innan vi skulle färdas vidare.

Under restaurangbesöket visar det sig att vi sitter grannar med ett gäng svenskar som jobbar i staden. Förmodligen är arbetet knutet till EU eller nå't sånt, vem vet, en av tjejerna var nämligen översättare. I övrigt funderade de över vad vi var för underliga kufar som skulle springa orientering 19 gånger på 16 dagar och i 8 olika länder.

Iväg mot den franska gränsen som vi kom till kl. 21.00. Framemot kl. 23.30 är det så dags att ”bädda” bussen igen inför natten. Vi är på väg mot Perpignan i Frankrike. Vi precis som alla andra ställer om uren kl. 03.00 till kl. 02.00, vi sover med andra ord

en timme extra. Det har blivit vintertid.
Tack för det !

Söndag 28 oktober

Jobbiga banor och varmt

Efter ytterligare en natt i "sovbussen" vaknar folket för frukost bara ett 10-tal mil från spanska gränsen. Dessutom börjar det arta sig till höstöstväder, med andra ord, solen skiner från en klarblå himmel.

Efter diverse omvägar, på grund av låga järnvägsviadukter, kom vi så småningom fram till dagens tävling i staden Maury, mitt i ett vindistrikt, utanför den större staden Perpignan.

Mycket buskigt och taggigt och högt och i en 25-gradig värme tvingades löparna runt banorna.

Dagens segrare blev Erik Öhlund på långa, Carl-Henry Andersson på mellan och Dag Karlsson på den korta banan.

Kl. 14.15 anträdde avfärden mot Spanien och destination Barcelona. Vips är vi så i Spanien. Nu gäller det i vanlig ordning att leta och eventuellt också finna hotell inom en rimlig tid. Efter en stunds sightseeing och letande installerades vi på "lyx"hotellet Mitre, ganska centralt i staden.

Första gemensamma middagen och första natten i "egen" säng, dock ej gemensamt, får för min del avsluta den här dagen eftersom sängen hägrade redan kl. 22.30.

Vad som eventuellt hände ute på sta'n efter denna sena timme förtäljer inte denna historia.

Måndag 29 oktober

Badorter förbi

"Utvilad" kastar man sig ur sängen en timme för tidigt eftersom Jojje inte ställt väckarklockan på riktigt sätt.

Det verkar som om det blir en fin dag eftersom man vid frukosten såg en hel del resenärer iförda kortbyxor.

Lämnar Barcelona kl. 08.10 och vi har en lång och oviss dag framför oss igen. På vägen ut från staden fick vi en skymt av olympiaområdet samt en gigantisk begravningsplats. I en slutning, som förmodligen hade varit en gammal befästning mot anfall från Medelhavet, kunde även den beses, från bussfönstret givetvis.

Vi kör vidare på vår 62-milaresa och ser Benidorm med flera kända badorter, givetvis utan att kunna komma i närheten av Medelhavets inbjudande vatten.

Kl. 16.15 gick första start i den nedåtgående solen. Kl. 18.45 var det mörkt, men alla hade dessbättre kommit i mål, kanske mycket tack vare eller på grund av en öppen och lättlöpt terräng.

I dag vann Daniel Blom långa, Carl-Henry Andersson mellan och Rune Rådeström den korta banan.

Shopping i Murcia för hugade och hungriga innan det var kvällsmat kl. 21.00 på hotell Zenit. Marianne Thorsson höll på att missa maten efter diverse irrfärder på sta'n, men fick lift av den lokala polisen och så löstes sig även detta.

Själv gick jag i säng kl. 23.00.

Tisdag 30 oktober

Snö på avstånd, Badort i mörker

Kortbyxor påbjudes. Åter en molnfri dag och 25 grader varmt. Lämna Murcia kl. 10.00 och åker mot Granada i ett helt öppet och klart canyonliknande landskap och på ganska hög höjd. En del hus hade byggts ihop med sandstensklipporna. Vi såg även snö på de 3500 meter höga topparna i Sierra Nevada.

Dagens race, några mil öster om Granada, gick i en tuff terräng, mestadels i barrskog och 1400 meter över havet.

Vinnare blev Erik Öhlund, Carl-Henry Andersson, Rune Rådeström och Reijo Kivistö på de olika banorna.

Vidare mot Fuengirola där övernattnin skall ske. Ut på lokal på kvällen för ett mål mat, vissa hann även med ett månskensdopp i Medelhavet.

Men visst är det häftigt att få komma hem till sina solhungrande vänner och släktingar och berätta att vi kom fram till Solkusten i mörker och sedan resa därifrån när det är lika kolmörkt.

I säng kl. 23.45.

Här platsar följande två limerickar:

På en mörk playa i Fuengirola
Ett gäng höstöstare hördes vråla
Tänk att i denna sena timma
I Medelhavet få simma
För detta måste vi skåla

En busslast WWOP:are for till Fuengirola
Dit åker man för att bada och sola
Men det var hela tiden natt
Så Janne fick nästa fnatt
Sin tilltänkta solbränna fick han spola

Onsdag 31 oktober

Soptippsorientering

Väckning kl. 05.45. Avresa från hotell Stella Maris kl. 06.15 för att passa färjan över till Ceuta, på den afrikanska kontinenten, men ändock en del av Spanien som kallas enklav.

Katamaranen Alboran tog oss till den afrikanska sidan på 45 minuter i ganska hög sjö. Det har sjöfallet blivit ljusst ut och solen skiner i vanlig ordning och det är samma temperatur i dag igen, men som sagt lite blåsig, vilket i sin tur betydde att en del folk vara nära sjösjuka.

Dagens första tävling gick på en Peo Derebrantrita karta i tuff, men öppen terräng i den spanska delen av Ceuta. Från start –och målplatsen hade vi en överväldigande utsikt över staden med dess befästningar vid inloppet till staden.

Segrade ur striden gick Anders Axelsson på långa och Carl-Henry Andersson på den kortare banan.

Så var det då dags att uppleva gamla hederliga höstöstider, det vill säga tullen in till Marocko, vilken tog 2 timmar ganska exakt. Under tiden i tullen vallfärdade folk inom och utanför tullområdet. Man hade handlat på spansk mark. Vi såg från bussen att mutor förekom i stor omfattning. Det kan ha rört sig om smuggling av öl och andra alkoholhaltiga rusdrycker, vem vet ! Det är ju förbjudet att förtära alkohol enligt Marockansk tro..

En av anledningarna till det långa tullväntandet kan ha berott på att någon - brukade sin videokamera. Man krävde då från polishåll att personen skulle visa sitt alster, kanske för att ”muttagning” inte skulle visas för omvärlden.

Race två gick alltså i Marocko, på en ”soptipp” och på en karta som var svenskritad, för övrigt på några få timmar. Alltså blev den inte så bra, men de flesta kom i mål och fick ett nytt land.

Vinnare blev Anders Axelsson, Sven-Erik Dahlberg och Tony Millbrant.

Lunch i Marocko på ett sommarparadis som bestod av typisk marockansk mat, dock med medhavd öl till. Gott var det !

Tillbaka till Ceuta och färja till det spanska fastlandet kl. 21.30. Att tullen gick lite snabbare på hemvägen är väl på sin plats att berätta.

Hemma på hotell Marina Victoria kl. 23.30. Sovning !

Torsdag 1 november

Nakenhet, apor och engelsk bitter

Efter en normal frukosttid ger vi oss iväg, fortfarande kortbyxbeklädda till dagens första tävling, som skall avgöras i San Roque. Alldeles platt, men med inslag av nästan ogenomträngliga grönområden – som dock inte var gröna på kartan.

Under tävlingen får vi besök av den lokala polisen. Någon av de helgfarande spanjorerna – och man ska veta att det vimlade av sådana i och omkring just vårt start –och målområde – hade ringt och beklagat sig över att vi var alldeles för ”nakna”, speciellt efter målgång.

I alla fall vanns denna tävling av påklädda löpare som Anders Axelsson, Sofia Olsson och Hans Bohlin.

Mot Gibraltar och dagens andra tävling – som även den gick på svenskritad och ny

karta som även den var gjord på ett par dagar.

Efter tull –och poliskontroll in till ”England” fick vi traska 2,5 kilometer till TC, som Peo förlagt till den Botaniska trädgården.

Den som till äventyrs hade sitt pass i bagaget vid tullövergången fick hålla sig på den våning i bussen som inte tullaren befann sig på.

En annan passepisod kan nämnas i detta samband eftersom en av våra passagerare har ett pass med sig som gick ut 1998. Än så länge har allt dessbättre gått bra.

Tävlingen hade både Sport Ident och stiftklämmor på programmet, så mellantider kunde ges efter varje sträcka på denna speciella tävling. Det fanns naturligtvis en segrare också, nämligen Jan Troeng.

Vad är sedan viktigast efter tävlingen ? Att åka upp till de världsberömda aporna på Gibraltarklippan eller att ta one or two pints of bitter på en äkta engelsk pub i staden. Vi valde det sistnämnda och hann dessutom bli riktigt engelska genom att dessutom äta fish and chips.

Gemensam middag kl. 21.00 med sång och stått, bland annat kom det in en tårta med 80 ljus på, vilket är detsamma som det antal länder Peo Bengtsson sprungit orientering i.

Skriver detta vid midnatt och går och ”nannar kudden” nu. God natt !

Fredag 2 november

”Skithus”- OL med Touch

Avresa mot Barbeta och Sevilla kl. 10.00. Vädret är fortfarande varmt, men blåsig.

Vi stannade för att bada på "Playa des los Lances" i Tarifa, och vad är det för märkvärdigt med det då ? Jo, det är den europeiska kontinentens sydligaste udde. Badtemperaturen i Atlanten lär ha varit 18 grader, allt enligt hugade och badande entusiaster.

Nu går färden vidare, där massor, jag menar massor av vindkraftsverk kantade vägen efter kusten.

På väg mot Barbeta passerar vi Trafalgar, ni vet Nelsons sista stridsplats. Barbeta lär för övrigt vara Spaniens mest kriminella stad på grund av sina många invandrare, mest nordafrikaner kan man väl tänka sig.

Vi letar tävlingsplats, men finner ingen. Under ett par timmar åker vår medföljande minibuss runt på tävlingskartan och letar, dock utan att få napp ! I denna befinner sig Peo Bengtsson som vid ett tillfälle av någon anledning skall ta upp något ur fickan utanför bilen. Ur fickan rasar också en mängd Pesetas, värderat till någon miljon, och sprider sig snabbt i terrängen. Jagar pengar var namnet för ni kommer väl ihåg att jag att jag skrev i början av dagens reserapport att det var blåsig. Minibussens passagerare fick alltså en rejäl träningstur ute i den spanska terrängen.

Till slut fixar man till en kopiering av en karta och kör banor med toapapper vid kontrollpunkterna, som Peo Derebrant springer före alla andra och sätter ut. Det blir med andra ord Touch-OL idag.

Det fanns vinnare även denna dag, nämligen Per Samuelsson, Carl-Henry Andersson och Rune Carlsson.

Så styr vi kosan mot Sevilla och dess vandrarhem som skall bli vår hemvist för en natt. Kommer fram kl. 21.30, lagom försenade. En sak är dock klar, det går att sova på vandrarhem också !

Lördag 3 november

Korkekar och "botanisk taggtråd"

Dags igen att – efter frukost – åka buss igen i en 25-gradig värme, blå himmel och med kortbyxor på. Vi åker ut mot ett delta som ligger utanför Sevilla och åker bland annat förbi risodlingar, bomullsdito och kaktus i massor, även som "stängsel". Rätt fiffigt kan man säga, vem vill passera ett staket med massor av taggar, kan även kallas botanisk taggtråd.

Dagens tävling gick i lättlöpt terräng, vilket i sin tur innebar snabba tider.

Snabbast sprang Anders Axelsson, Sofia Olsson, Rune Rådeström och Marianne Thorsson på respektive bana.

På väg igen mot gränsen till Portugal, vilket betyder att vi ställer om klockan till "engelsk" tid. Korkekarna står och väntar på tjuren Ferdinand utanför bussfönstret.

Under färden mot Lissabon är det dags för legendarföreningens årsmöte – det 15:e i ordningen – och intagningsprov för hugade legendaraspiranter. Landar i Lissabon kl. 21.00 vid hotell Berna.

Legendarfest och intagning av nya legendarer för att sedan så småningom lägga sig på "söta örat" igen.

Söndag 4 november

10 timmar fotboll, det är livet

Jag har lov idag. Lov från mitt "arbete" som start, mål –och sekreteriatschef. Sitter just nu och väntar på att bussen skall anlända från dagens strapatser i skogen.

Tävlingen avgjordes i Marinha Grande i Lissabons närhet. Vad jag vet om denna

dags tävling är att det är tunglöpt sand men lättlöpt – hur i all sin dar går det ihop – med inslag av gropar. I övrigt får jag presentera vinnarna på de olika banorna.

Dessa blev Daniel Blom, Terje Gudbrandsen och Rune Gunnarsson på långa, mellan respektive korta banorna.

Så småningom dök bussen upp utanför hotellet kl. 16.30.

Som sagt, själv hade jag lov och passade därmed på att vila mina onda knän liggandes i sängen med TV:n på perfekt avstånd i taket. Jag hann med att se fyra (!) direktsända fotbollsmatcher, en engelsk, två italienska samt en spansk. Som om inte det var nog följde jag även New York maraton på Eurosport.

Kan ni tänka er att sitta – ligga framför en TV i 10 timmar en dag, den enda dag på semestern du är i Lissabon ? Jag kunde det i alla fall, men säg inget till dina vänner eller mina !

Vi hann även med att äta en i mitt tycke osmaklig pizza på lokal innan sista matchen spelades och de fyrkantiga ögonen ramlade ihop.

Måndag 5 november

Akta dig för alkoholfri Guinness

Reveljen gick kl. 06.30. Vi skall till tävling i Lissabons utkanter och starta kl. 08.00. Och fort skall det gå, för vi måste hinna hem till frukost, som serveras till kl. 10.00.

Exakt kl. 10.00 rasade en massa svettiga orienterare in och formligen rensade det som fanns kvar av frukostbuffén. Därefter dusch, gruppfotofering och puss och kram till de som skulle hoppa av och flyga mot Svedala rike.

Tävlingen i skog och backar runt Lissabons nationalstadion för friidrott och kunde se följande segrare på de två olika banorna, nämligen Jan Troeng och Carl-Henry Andersson.

Iväg mot Spanien igen och Madrid – läs Guadarrama – kl. 11.15. Vi har 65 mil att åka och vi kommer dessutom att förlora en timme.

På väg ut från Lissabon åker man över en – en knapp mil lång bro – som på sidorna visade upp vatten och lerbotten om vart annat. En och annan flamingo kunde ses picka bland bottenresterna.

Vi fortsätter vår färd mot Madrid genom ett ganska ödsligt landskap. Några mindre städer dyker upp, men inga småbyar. Faktiskt så regnar det också. Det känns precis som om äventyret börjar ta slut. En del har åkt hem och att vi är på väg att göra detsamma, vilket i och för sant är rätt sant, eller hur ?

Köper en öl i en automat vid ett stopp, så även Jojje Larsson. Det var bara det att Jojje trodde att han köpte en Guinness, men tyvärr my friend, det var en alkoholfri öl. Tablå !

Vi landar utanför Madrid, i Guadarrama kl. 21.15 och efter en god och efterlängtd middag är det dags att krypa till kojs och vänta på John Blund på hostel Piquio redan före midnatt. Temperaturen har sjunkit till 10 grader, måhända är det dags att ta av kortbyxorna. Vi får se i morgon. God natt !

Tisdag 6 november

Terrordåd i Madrid när vi är där

Skickar med ”mina ögon” med Jojje ut till tävlingen idag eftersom jag själv stannar hemma och försöker kurera mig lite.

Tittar på TV och hör och framför allt ser att ett bombattentat av omfattning större har skett idag kl. 09.00 i östra delarna av Madrid. Vi bor 5 mil väster om, men ska in till sta'n efter lunch.

"Mina ögon" berättar att tävlingen gick på 1500 meters höjd, dit man färdades på serpentinvägar. Fin terräng på tuffa banor och med inslag av stenformationer.

Vinnare på dagens skubb blev Peo Derebrant, Sofia Olsson och Lina Persson.

På nedvägen – hemvägen passerades ett gammalt känt slott "Monasterio de el Escorial" samt general Francos grav tillika monument, "Valle de los Caidos".

Så drar vi till park-OL i El Pardo, kungens skog, i utkanten av Madrid. Av attentatet märktes inget. Kartan var sisådär med många stigar men var snabbblöpt med viss kupering.

Löpte fortast gjorde Per Samuelsson och Bengt Härjunga på respektive bana.

På hemvägen, efter att ha släppt av de mest turisttörstande i sta'n, besöktes ett stort shoppingcenter, "Carre Four", som också inhyste Mc Donalds till Dagge Karlssons stora förtjusning. Jag köpte självklart på mig en hel del olivburkar hem, att förtära under kulna vinterkvällar i hemmets lugna vrå. Billiga var dom också, liksom ölen, vars förråd börjar att tryta.

Hemma vid 20-tiden och en lugn kväll påbörjades efter dusch och klädtvätt. I säng kl. 23.15, men svårt att sova.

Onsdag 7 november

Skador och konkursande flygbolag

I går kväll upptäckte Per Samuelsson att han tappat sin plånbok och med minibussens hjälp letade man bland annat i köpcentret "Carre Four", men tyvärr inget napp. Att spärra korten var svårt från Spanien, men det gjorde inget för plånboken återfanns senare i Pers smutsklädespåse.

Frukost kl. 07.00 och avresa kl. 07.45 till dagens tävling, cirka 5 mil väster om Guadarrama. Det finns inte ett moln på himlen, men det syns att det har varit nattfrost när vi klättrar upp för till TC. Väl framme, efter att ha sett ett mycket sevärt landskap utanför bussfönstret är det återigen kortbyxväder för hugade, det vill säga alla.

Tävling i Almorox på bra 10.000-del, men svårt enligt utsago.

Dagens segrande löpare på de olika stråken blev Per Samuelsson, Carl-Henry Andersson, Rune Rådeström och Thure Lundberg.

Under färden till dagens tävlingsplats fick vi höra att de 6 personer som skulle flyga med belgiska flygbolaget Sabena är tvungna att agera, eftersom bolaget gick i konkurs igår. Många telefonsamtal senare gör att man nu får åka hem från Venedig på måndag istället för tänkt på söndag.

En av de våra – Torill Svendsen - lämnade oss efter lunchen efter skada och skall vidarebefordras till sjukhus. Jag har förresten glömt att berätta att Sven-Olof Jonsson redan tidigare under resan bröt foten och fick fraktas hem till Sverige.

Lunchen på "En Rondillo" var bra och innehöll ett nytt legendariskt missöde. Peo Derebrant fick en alkoholfri öl till middagen.

Just nu är vi på väg, cirka 65 mil, i kanonväder och fortsatta sevärdheter utanför fönstret mot Zaragoza och Lerida,

för vidare befordran Andorra och vårt "hem", hotellet "Comptess d'Urgell" i Andorras största stad La Vella Andorra.

Vi har tävling om hur lång tid det skall ta från lunchen i Almorox till gränsstationen i Andorra. Tipsen varierar mycket. Vi passerar gränsen kl. 22.52 och vinnare blev Tony Millbrant.

Checkar in efter en sen middag vid midnatt på hotellet. Sova, sova, sova, säng, säng, säng...

Dags för nästa limerick...

På väg från Madrid till Andorra
Hörs Ulla från sätet knorra
Det räcker med lunch
Eller ärter med punsch
Det krävs middag hörs Peo skorra

Torsdag 8 november

Billig alkoholfri öl i taxfreeland

Efter frukost klättrar vi upp i de andorrianska bergen och stannar för start och mål uppe vid en restaurang och liftstation 1950 meter över havet. Topparna runt om ligger på 2500 meter över havet.

Solen skiner i vanlig ordning från en molnfri himmel, men det är ganska kyligt med frost bitvis.

Banorna är mycket hårda med många branta stigningar, men med korta banlängder. Kontrollerna läggs ut av de våra, några sattes fel, men de flesta var rätt placerade.

I vanlig ordning blir jag start, mål –och sekreteriatschef och lyckas hålla ordning på de 46 startande löparna.

Vi har haft vinnare i dag med, nämligen Per Samuelsson, Rune Carlsson, Christer

Henriksgård, Thure Lundberg och Anders Berglund. Som synes många specialbanor idag.

Anders Berglunds seger är värd en egen spalt. Det förhöll sig nämligen så att Anders varje gång det var dags för resultatgivning i bussen högtalarsystem, hördes hans "hembyggda trumpet" tuta en fanfar för varje segrare från bussens övervåning. Anledningen till hans specialbana idag var det faktum han skulle få spela en fanfar för sig själv också någon gång under resan, och så blev det ju, och ovanligt lång var hans egna fanfar.

Eftermiddagen tillbringades dels på pizzeria och dels på Supermarket, där diverse destillerade drycker inhandlades till taxfreepriser. Andorra är ju känt för sina taxfreepriser. Någon – Bosse Hedlund – tyckte att det var dags för oss andra att få ett gott skratt genom att köpa en 6-pack alkoholfri öl. Att folk aldrig lär sig !

Det ryktades om en hel del andra inköp också i köpparadis, såsom kameror och videodito med mera.

Kl. 15.45 var det dags att klättra upp bland snöklädda , upp till 3000 över havet-toppar i Pyrenéerna. Högsta passet som vi åkte över var "Pass de la Casa", 2400 meter över havet, alldeles före den franska gränsen.

Färden går vidare över ytterligare 2 pass innan vår slutdestination för dagen, "Hotel le grand Teras" i Font Romeu nås. I denna stad finns ett OL-gymnasium och därmed många orienteringsmöjligheter på ett otal kartor.

Det bjuds på en liten aperitif med oliver före middagen och sedan när det är dags att gå till sängs ser det faktiskt ut som om det skulle vara snö i luften.

Fredag 9 november

Frukost på sängen och snö på backen

Bara vi själva vet hur rätt vi hade. Kl. 07.00 när frukosten bars in på vårt rum 24 – faktiskt sant – kunde man konstatera att allting är som i visan ”vitt, vitt, vitt, allting är videvidevitt” – 3 grader och det snöar, och det tycks fortsätta. Såg på en TV-karta att det är snöfall i hela Pyrenéerna.

Alltså spårnö, tyvärr eftersom det var en bra karta – användes vid franska mästerskapen i år – på dagens tävling.

Stannar hemma idag och just som jag sitter och spekulerar om tävlingens genomförande så kommer folk tillbaka, en del springandes, en del gåendes, Det visade sig att bussen fastnade i kö efter olyckor och andra avåkningar. Ingen tävling alltså ? Snön ligger decimetertjock i tävlingsområdet.

Ett fåtal – 5 stycken – hade en tävling med gemensam start och som till slut vanns av Lars Pontén.

Väntar nu på lunch kl. 11.30 och därefter transport till bussen i mindre bilar, vilket som tur är inte behövs eftersom våra chaufförer lotsade ner bussen till hotellet till sist.

Jag vill minnas att liknande har hänt en gång förut, när vi fastnade och var tvungna att springa hem igen. Tror att det var i Italien på 80-talet, men med den skillnaden att tävlingen då kunde genomföras i snön.

Här passar en limerick in:

Ett gäng glada orienterare från Sweden
Skulle göra upp i Font Romeu-striden
Men snö det kom
Vi vände om
Ett mirakel – Höstöst ligger före i tiden.

Kl. 13.00 avgår bussen från Font Romeu i snö, men på upptinade vägar. Resan nedför berget mot Perpignan var bland det värsta undertecknad varit med om. Ravinerna tycktes vara kilometerdjupa och vägen slingrade sig nedför efter bergskanten. Behöver jag säga att jag satte mig på kanten på sätet så nära mittgången som möjligt. Ett korsord är bra i denna stund så man slipper se ut. Hualigen !

Vi kommer fram till Grasse – eller i trakterna av – vid 21-tiden och äter på ”Casino”, en stor livsmedelskedja. Det är ganska kallt, cirka 10 grader.

Sängen embarkeras runt kl. 23.15 på ”Hotel Etap” i Mouans Sartoux.

Lördag 10 november

Dagens tävling ej fågelfri

In i bussen igen efter frukost kl. 07.00 och avresa kl. 08.00. Vi ska till tävlingen utanför Grasse – Frankrikes parfymcentrum – vi var där senast 1995 för övrigt.

Vi klättrar upp till 700 meters höjd och tävlar på banor lagda av Nybroorienteraren Anders Buhre som numer bor i dessa trakter. Platt och stenrik terräng med massor av stenmurar, svenskritad dessutom samt i skala 1:5000. Det vimlar av jägare i ”vår” skog. Det visar sig vara fågeljägare, som tidigare på morgonen släppt ut sina egna fåglar, för att senare skjuta dem i samband med jakt, knepigt eller hur ?

Vann idag gjorde Per Samuelsson, Lina Persson och Reijo Kivistö.

Dusch och sedan lunch innan avfärd mot Venedig, en 60 mils resa på motorvägar. Man kan redan nu konstatera att vi lär komma fram så sent att någon ”luskning” i morgondagens tävlingsområde inte lär bli aktuell i år.

Vägen mot Italien förbi Nice, Cannes och Monaco är alltid lika sevärd. Motorvägen slingrar sig ovanför Medelhavskusten in i berg och över dal och innehåller inte mindre än ett drygt 60-tal korta tunnlar och däremellan lika korta broar.

Chauffören Ingemar Carlund fick 41 franc över vid ett tankningstillfälle. Slet åt sig lite varor och bland dessa varor smög sig en alkoholfri öl in. Han lade den för övrigt i kylskåpet, varifrån den senare försvann. Någon köpte den alltså. Måhända var det Bosse eller Joje som fått smak på denna läskande dryck.

Vi började vår färd kl. 14.45 i Grasse och befinner oss just nu kl. 18.45 på väg mellan Genua och Milano. Vi beräknas anlända till Mestre och hotell ”Lloyd” runt midnatt.

Kom fram kl. 23.45. ”Lloyd” var tillfälligt stängt, varför vi inkvarterades på ”Lugano” tvärs över gatan istället. Sängen står och väntar !

Söndag 11 november

Tågstrejk och vinägerinköp

Frukost kl. 07.00 och sedan bär det iväg till tåget. Det är tyst och lugnt runt stationen och då kommer chocken, det är TÅGSTREJK. Vad göra ? Jo, smygåka buss istället. Några tog taxi.

Vädret är kallt och lite grått och faktiskt kom det även ett par regndroppar, vilka försvann ganska snart.

I övrigt var tävlingen alla andra lik, över kanaler och med mycket folk i gränderna.

Under promenerande till och från TC besågs i vanlig ordning Rialtobron, Dogepalatset, Suckarnas bro, Sam Markusplatsen med flera sevärdheter. En pizza slank även ner under promenaden. Samma mål, samma omklädningsal och...

...i vanlig ordning var det brådis hem till bussen som ska föra oss vidare mot Bolzano, Brennerpasset – det lär vara en hel del snö – genom Österrike och in i Tyskland.

Följande placeringar nåddes i Venedig: Segrar noteras för Carl-Henry Andersson i H 50, Bengt Härjung i H 60 och Hans Bohlin i H 65. Ulla Engelby i D 45, Kerstin Johansson i D 55, Lars Pontén i H 45, Rune Rådeström i H 55 och Allan Haglund i H 65 tog alla silver. Bronsmedaljer hängdes runt halsen på Peo Bengtsson i H 60 samt Rune Carlsson i H 65.

Avresan från Mestre var planerad att gå av stapeln kl. 14.45 – samma tid som i fjol – och vi kom iväg kl. 15.15.

Vi klättrar uppåt och finner som förmodat, snö utanför bussfönstret i Brennerpasset.

Conny Thoresson (Ronny) och hans kompis Göran Edgarsson (Ragge) har en del fyllda väskor med spirituosa som man har tänkt sig ta in i Sverige. Vid ett tankningsstopp tyckte dock Conny att man borde fylla på förrådet och lyckades också med detta även om nyförvärvet i den tjustiga flaskan stavas VINÄGER ! Tablå !

Under matstopp kl. 23.15 förvandlades bussen för tredje gången denna resa till ”sovbuss”. Drar vidare mot Rostock i

natten, släpper av Manfred Rittweger och Brigitte Schmeideberg och kommer fram till Rostock före förmodad ankomst, klockan är 08.30. Båten går inte förrän kl. 10.00

Måndag 12 november

De sista skälvande timmarna

Vi drar medelst flytetyg till danska Gedser, dit vi anländer strax efter kl. 12.00.

Under resan genom Danmark var det prisutdelning i tävlingen om att "nicka TV:n" och i konsten att slå ut glas = spritmissbruk. Den förstnämnda vanns av Jojje Larsson och den sistnämnda av "bussis" själv Ingemar Carlund, som vid ett av hans sällsynta besök på övervåningen hann slå ut 4 glas whiskey samtidigt.

Därefter blev det tacktal till både höger och vänster. Främst då till chaufförerna Ingemar och Björn Lutteman som från Göteborg till Göteborg har transporterat oss i över 1000 (!) mil. Även Peo fick sin beskärda del av uppvaktningarna.

Till Malmö – via Öresundsbron – ankom vi kl. 14.30, alltså i god tid före tågets avgång mot Stockholm kl. 15.14. Det regnar !

Med ett par minuters försening bromsade sedan X 2000 in på Stockholms central för att släppa av oss kl. 20.45. Det är ganska kallt...men ingen snö !

Väl innanför den egna dörren stod den egna sängen och väntade med de egna lakanen och den egna kudden. Bara att krypa ner i kojen och ställa väckarklockan på egen bestämd tid ! God natt !

Tisdag 13 november

Tillbaka till vardagen

Det är inget OL-lopp idag ! Peo ringer och jag frågar hur den sista biten av resan gick ? Han berättar att i Helsingborg hade Conny-Ronny och Kagge-Ragge behövt en lastbil istället för den personbil som nu fanns för att frakta hem all "extra" packning man samlat på sig i form av Ol-kartor och broschyrer, men mest i form av destillerade varor.

Avslutning

Det har alltså varit rätt jobbigt att åka buss i så pass många mil som 1000, men vad gör det !

Nästan alla dagar har vi kommit fram till vårt hotell senast kl. 22.00 – 22.30. Tacka de obefintliga tullarna för det. Och apropå tullar så lyckades Bo-Göran Gunnarsson klara sig hela vägen med sitt ogiltiga pass. Endast i Marocko och Gibraltar behövde han löpa runt i bussen från under – till övervåning och vise versa.

Man kommer ihåg att Annika Björk och Per Samuelsson vann årets Pivo Cup-titlar.

Man kommer ihåg att vi kom i till en semesterbadort efter mörkrets inbrott och reser därifrån medans det fortfarande är mörkt.

Man kommer ihåg den enorma människoansamlingen i och kring tullen i Marocko.

Man kommer ihåg att man hade kortbyxor ena dagen för att nästa dag vara insnöade i de Pyrenéiska bergen.

Man märker när man kommer hem att trampar på ett vykort när man öppnar dörren hemma på måndagen, som man lagt på i Font Romeu i Frankrike 3 dagar

tidigare. Det ni italienare, som i bästa fall lyckas få iväg sina efter 3 - 4 veckor.

Man kommer säkert ihåg en hel del annat men som man redan har glömt.

Limerickar

De limerickar som inte ”platsat” i texten kommer här i en hel hög:

En mycket liten tjej från Switserland
Kompassen höll stadigt i hand
Men Peo är en stropp
Satte kontrollen för högt upp
Så Runo fick lyfta lite grann

En bussdirektör och hans dräng från
Göteborg
Hade mackor, öl och läsk i sin korg
Allt detta de miste
När de träffade oss, de triste
Men generösa som de var visade de ingen
sorg

En Västgötaknalle från Skene
Snabbt rörde på bene
Kontrollen låg åt väster
Men kompassen visa öster
I mål han sa ”jag e bare ut å träne”

En taliban från Hamar
Vill gärna ge flickorna kramar
Men sällan det går
Att han någon når
För hans spritdoft dem förlamar

År 2002

Följande preliminära resa har Peo ”varnat” för under höstöst 2002 och med följande platser och länder som destination: Nove Mesto Slovakien, Zagreb Kroatien, Bosan Gradiska Bosnien, Belgrad Jugoslavien, Sofia Bulgarien, Istanbul i Asien Turkiet, Istanbul i Europa Turkiet, Saloniki Grekland, Prilep Makedonien, Tirana Albanien, Montenegro Jugoslavien, Rom Italien, San Marino, Venedig Italien.

Denna resa får dock göras utan start mål – och sekreteriatschefen Janne, som slutar med åkandet nu efter 21 raka år, oslagbart !

Foton

Det är vanligt med ett fotokollage i anslutningen till reseberättelsen, så även i år.

Den börjar med Terje Gudbrandsens gruppfoto, taget utanför hotellet i Lissabon och fortsätter med 35 bilder som jag själv plockat ut och även satt bildtext till. Fotografer i detta kollage är Åke Hall, Lars Pontén, Bernt Myrvold, Hans Bohlin, Rune Rådeström och Jan Dahlgren. Tack för alla bilder jag fått.

Fortsättningsvis finns det även ett 90-tal bilder (om Peo väljer att ta med alla), tagna av Terje Gudbrandsen, dock utan bildtext.

Mer

För den som inte har läst den så kan du ta del av Lars Ponténs berättelse som var införd i Skogssport nummer 10/2001 i ursprungligt skick.

Tony Millbrants reseskildring finns att ta del av. Den har varit införd i Skogsluffarnas OK:s klubbtidning i höstas.

Bo-Göran Gunnarsson och Kerstin Johansson har i lokaltidningen ”Markbladet” haft sin reseberättelse som följetong under fem veckor. Självklart finner de denna berättelse även här.

Gustavsberg i december 2001/januari 2002

Janne Dahlgren